

околны тѣ си язычницы. Само помлади тѣ му дѣца, Іосифъ и Веніаминъ станѣли достойни да ги обыкне, а повече то Іосифъ, кого то Іаковъ обычалъ най-много заради благодѣланіе то и кротость та му. Заради туй братія та му го намразили, и найсетѣ го продали, както робъ, на друговѣрцы търговцы, на поле то, дѣто былъ пратенъ той при братія та си, кои то пасели овцы тѣ на баща си. Те не мисляли въ какво бѣдствіе щѣ хвърлятъ презъ туй брата си, въ каква горестъ и скѣрбъ ся привождали съсъ туй престарѣлыятъ си отецъ Іакова.

§ 9.

Іосифово то щастіе въ Египетскіятъ дворець.

Быт. Гл. 39.

Іосифъ послѣ се прѣпродавъ на Пентефріа, Царедворецатъ на Египетскіятъ Царь Фараона. Отишълъ веке на чужда земѣ, и станѣлъ робъ да служи на чуждѣ домъ; амѣ и въ това състояніе за друго не се грижалъ толкъ, кѣко то се грижалъ, какъ да може да живѣе честно и добродѣтелно. Той былъ принуденъ испърво да претърпи голѣмы и много теглила само за една честь и кротость. Нѣ Богъ, кой то на времени попуска на кротки тѣ и добродѣтели тѣ хора да испадѣтъ въ злочестіи, и пакъ безъ да си отнема отъ тѣхъ помощъ тѣ, надарилъ на Іосифа за ради добродѣтель та му, ^{Быт. Гл. 41.} щедро добрины до толкъ, що то той съсъ своя та прозорливость и разумъ ста—